

PSALMOS. 1. DAĻA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ebr. 9:11–15; Ps. 122; 15; 24, 2. Moz. 33:18–23; Ps. 5; 51:7–15.

ATMIŅAS PANTS:

“Tad es redzēju, un raugi: Jērs stāvēja uz Ciānas kalna un līdz ar Viņu simts četrdesmit četri tūkstoši to, kam Viņa Vārds un Viņa Tēva Vārds bija rakstīts uz viņu pierēm” (Atkl. 14:1).

Mēs, septītās dienas adventisti, esam pieraduši meklēt Atklāsmes grāmatas simbolus Vecās Derības stāstos, lai tie palīdzētu mums saprast šos simbolus. Tomēr šie stāsti nav vienīgais avots – tie ir atrodami visā Vecajā Derībā. Īpaši bagātīgs informācijas avots ir Psalmu grāmata, svētās dzejas krājums, kurā aplūkota daudzu cilvēku pieredze un iespējamā mijiedarbība ar Dievu, sākot no izmisuma par grēku un ciešanām līdz nevaldāmam priekam Viņa klātbūtnē un Viņa atkārtotiem solījumiem par piedošanu un pestīšanu.

Rūpīgi lasot psalmus, atklājas detaļas, kas atdzīvina Atklāsmes grāmatu, jo īpaši 14. nodaļu, kurā aprakstīts Dieva atlikušās draudzes pēdējais darbs uz zemes. Dieva pēdējo dienu ļaudīm ir dots tāds pats uzdevums kā Israēlam senatnē: mums ir jābūt par gaismu tautām, par pēdējo žēlastības aicinājumu visiem cilvēkiem pielūgt Radītāju un paklausīt Viņam.

Dažas detaļas, kas sniegtas Dieva dziesmu grāmatā, var dot mums jaunus veidus, kā saprast un novērtēt savu lomu zemes vēstures pēdējos brīžos.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 24. maijā.

Mūsu Augstais Priesteris

Kad Mozus vadīja telts celtniecību, viņam nebija ļauts izmantot jebkuru dizainu, ko viņš vēlējās. Dievs viņam deva plānu, kam sekot. “Un ievēro, ka tos taisi pēc parauga, kas tev kalnā tika parādīts” (2. Moz. 25:40). Vēstulē ebrejiem mēs atklājam, ka izmantotais modelis bija augstākas realitātes, Debesu svētnīcas, paraugs.

Izlasi Ebr. 9:11–15 par Kristu kā mūsu Augsto Priesteri Debesu svētnīcā. Ko tas māca par to, ko Viņš dara mūsu labā? _____

Zemes svētnīca pārsteidzošās detaļās atainoja Jēzu, sākot no priestera un ziedojumiem, beidzot ar mēbelēm un citām dizaina detaļām. Tas viss stāsta par Jēzu.

Atklāsmes grāmata, protams, ir ļoti bagāta ar svētnīcas ainojumiem. Mēs atrodam svētnīcas lukturi sākuma pantos, derības šķirstu, kas skaidri minēts ceturtajā nodaļā, kā arī daudzas citas atsaucis uz templi. Bez izpratnes par Vecās Derības svētnīcu kļūst neiespējami aptvert, uz ko Jānis norāda savu vīziju aprakstos. Pāvils raksta, ka Israēla pieredze “viņiem [notikusī] zīmīgā kārtā un ir [rakstīta] par brīdinājumu mums, kas esam nonākuši pie laika beigām” (1. Kor. 10:11).

No tempļa detaļu izpētes mēs daudz ko varam mācīties. Psalmu grāmatā mēs atrodam svarīgu punktu, lai izprastu dažas no šīm detaļām: kā Dieva tauta personīgi izturējās pret templi. Mēs redzam, kā Dāvids izturējās pret svētnīcu un tās kalpošanu, un mēs redzam Dieva ļaunu sirsniģo atsaukšanos tam, ko Mesija darīs viņu labā. Ieraudzīt Jēzu mums palīdz ne tikai modeļi; mēs varam bagātināties arī no to cilvēku personīgās pieredzes, kuri saprata, ko Dievs mums māca ar svētnīcas palīdzību, gūstot mācību sev un mūsu pašu pieredzei ar Dievu.

Izlasiet 122. psalmu. Lai gan mēs nevaram burtiski doties uz šīs zemes “Kunga namu” (tā tur nav, un pat tad, ja tādu uzceltu tajā pašā vietā, tas būtu bezjēdzīgi), kādi elementi šajā psalmā var iedrošināt attiecībā uz to, ko Kristus mūsu labā ir darījis? Ievērojiet šeit miera, drošības, slavēšanas un tiesas tēmas. _____

Uz Ciānas kalna

Atklāsmes grāmatā 14. nodaļā mēs redzam Dieva tautu stāvam Ciānas kalnā. Oriģinālais Ciānas kalns atradās tieši uz rietumiem no tagadējās Jeruzalemes vecpilsētas un tika uzskatīts par Dieva troņa jeb klātbūtnes vietu Viņa ļaužu vidū. Laika gaitā tempļa kalns, kas atradās uz Morijas kalna, tika identificēts arī kā Ciānas kalns.

Citiem vārdiem sakot, šis svarīgais Dieva pēdējo dienu atlikuma ainojums ir attēlots svētnīcas valodā, tāpat kā lielākā daļa Atklāsmes grāmatas galveno ainu. Pateicoties Jēram, Dieva ļaudis atrodas Viņa svētajā kalnā!

Izlasi Ps. 15 un 24, kur Dāvids uzdod ļoti svarīgu jautājumu: “Kas dzīvos tavā svētajā kalnā?” Salīdziniet viņa atbildi šajos psalmos ar to cilvēku aprakstu, kas stāv uz Ciānas kalna Atkl. 14:1–5. Kādas paralēles jūs atrodat? Kā var pievienoties šai grupai? Kāda nozīme ir tam, ka uz viņu pierēm ir rakstīts Tēva vārds? (Atkl. 14:1) _____

Dāvida psalmā sniegtais apraksts – kam ir atļauts būt Dieva klātbūtnē – ir diezgan garš rīkojums, kas vienkārši grēciniekiem ir jāizpilda. Kurš no mums var godīgi teikt, ka mēs vienmēr esam dzīvojuši taisnībā? Vai arī vienmēr savā sirdī runājuši patiesību (Ps. 15:2)? Nevienš no mums nevar zināt, ka mēs “neklupsim nemūžam” (Ps. 15:5, jaunais tulkojums). Ja mēs sakām, ka mēs nekad neesam grēkojuši, mums nav patiesības, kā to atklāj Bībele (1. Jņ. 1:8).

Mūsu vienīgais secinājums ir tas, ka spējīgus stāvēt uz Ciānas kalna mūs padara Jērs. Viņš gan nav pieminēts Dāvida psalmā, taču pēkšņi parādās Atkl. 14. nodaļas aprakstā. Tas ir gandrīz tā, it kā Atkl. 14. nod. atbildētu uz Dāvida jautājumu. Tagad, kad Dieva Jērs ir nostiprinājies Ciānas kalnā, svētnīcā, mēs arī varam tur atrasties, pateicoties Viņa pilnīgajai taisnībai, kas mums ir piešķirta ticībā. Mums var būt “droša pieeja svētnīcai. Tas ir jauns, dzīvs ceļš, ko Viņš mums atvēris caur tempļa priekškaru, tas ir, caur Savu miesu” (Ebr. 10:19, 20). Kāda cerība mums būtu bez Viņa asinīm? Patiesībā nekāda.

Padomā par visiem Bībeles apsoliņumiem par uzvaru pār grēku. Kāpēc, pat ar visiem šiem apsoliņumiem, mēs joprojām nespējam sasniegt ideālo paraugu, ko Jēzus mums ir parādījis, un kāpēc mums ir vajadzīga Viņa nevainojamā dzīve kā aizvietotāja? _

Bauslība mūsu katra sirdī

Ciānā sapulcētajam atlikumam uz pieres ir iegravēts vārds: Tēva un Jēra vārds. (Vai tie ir divi dažādi vārdi, ir apšaubāmi; Jēzus ir Tēva attēls!) “Vārds” Svētajos Rakstos nozīmē ko vairāk nekā tikai līdzekli, kā personām uzrunāt vienai otru. Tas apzīmē raksturu. Līdz šai dienai daudzās kultūrās joprojām saka, ka kādam ir “labs vārds”, ja cilvēki augstu vērtē viņa raksturu.

Izlasi 2. Moz. 33:18–23, 2. Moz. 34:1–7 un Ps. 119:55. Kad Mozus lūdza rādīt Dieva godību, ko Dievs viņam apsolīja parādīt? Kas sekoja pēc tam, kad Dievs pasludināja Savu vārdu Mozum (2. Moz. 34:5)?

Daži attēlo Dieva godību kā nepieejamu, spožu gaismu, kas noteikti ir atbilstošs apraksts. Taču Dieva godība ir kas vairāk nekā tikai vizuāls attēlojums; Viņa godība ir Viņa raksturs. Tas pats attiecas uz Dieva vārdu.

Kad Bībele apraksta atlikumu ar Dieva vārdu uz pierēm, runa nav par to, ka tur būtu rakstītas burtiskas zīmes. Runa ir par to, lai Dieva raksturs būtu ierakstīts mūsu prātā, sirdī, un tāpēc tagad savā dzīvē mēs atspoguļojam Dieva mīlestību un raksturu. Dievs tevi ir vilcis tuvu Sev, un tu mīli Viņu par to, kas Viņš ir un ko Viņš ir darījis tavā labā.

Cik interesanti ir arī tas, ka Dievs, aprakstot Sevi Mozum, to saista kopā ar to, ka Mozus saņem vēl vienu desmit baušļu eksemplāru, kas arī ir Viņa rakstura noraksts. Tāpat cilvēki, kuriem ir Dieva “vārds” (Atkl. 14), tiek raksturoti kā tādi, kas “tur Dieva baušļus”. Ievērojiet vārdus Vēstulē ebrejiem: “Šī ir tā derība, ko Es ar viņiem celšu pēc tām dienām, saka Tas Kungs, Savus baušļus Es došu viņu sirdīs un rakstīšu tos viņu prātā, un viņu grēkus un viņu netaisnības vairs nepieminēšu” (Ebr. 10:16, 17). Kāda evaņģēlija izpaušme: lai gan Dieva bauslība ir atspoguļota mūsu dzīvē, mums joprojām ir nepieciešams, lai mūsu grēki vairs netiktu pieminēti!

Dieva vārds ir Viņa raksturs. Viņa morāles baušļi ir Viņa rakstura atšifrējums. Un tie, kas pēdējās dienās ir sapulcējušies Dieva svētajā kalnā, ir pilni ar mīlestību uz Dievu – mīlestību, kas izpaužas paklausībā Viņa likumam.

Ja mēs tiekam glābti ticībā, nevis ar baušļu palīdzību, kāda tad ir Dieva likuma nozīme? (Sk. 1. Jņ. 5:3.)

Piektais psalms

Izlasi Ps. 5. Šajā darbā Dāvids iezīmē asus kontrastus starp tiem, kas ir pazuduši, un tiem, kas ir atpirkti. Salīdziniet šī psalma valodu ar Atkl. 14:1–12. Kādas līdzības jūs atrodat, un kā tas veicina jūsu izpratni par to, ko nozīmē būt daļai no Dieva pēdējo dienu atlikuma kustības? _____

_____

_____

_____

Ir noderīgi atzīmēt Dāvida teikto, ka ļaunums “lai nemājo” pie Dieva (Ps. 5:4, ESV). Teļts mērķis bija, lai Dievs varētu mānot starp Saviem ļaudīm, un tas pats notiks arī Kristus valstībā (sk. Atkl. 21:3). Tiem, kas tuvojas Dieva tronim, ir jābūt atpestītiem.

Uzmanības vērts ir arī tas, ka Dāvids apraksta pielūgsmi (Ps. 5:7) kā galveno jau-tājumu lielajā cīņā. Atkl. 13. nodaļa piecas reizes piemin “pielūgšanu”, un trīs eņģeļu vēstis aicina pasauli “pielūgt To, kas radījis”. Dāvids stāsta, ka viņš “bīstas” Dieva, un atlikuma vēsts aicina pasauli atpakaļ pie “bīstieties Dieva un dodiet Viņam godu, jo ir atnākusi Viņa tiesas stunda” (Atkl. 14:7).

Pievērsiet uzmanību arī tam, ka atpirktajiem mutē “nav melu” (Atkl. 14:5); tie ir patie-sības nesēji, kuru vārdos un darbos atspoguļojas Dieva taisnīgais raksturs. Ļaunajiem, pēc Dāvida domām, “mutē nav patiesības” (Ps. 5:10).

Tā ir pārsteidzoša aina, ko Jānis parāda šajā galvenajā Atklāsmes grāmatas daļā: vienkārši grēcinieki tiek izrauti no nāves – ar priekštiesību atrasties Dieva klātbūtnē. Viņi nav nopelnījuši šīs tiesības; to viņiem piešķir fakts, ka Dieva Jērs – taisnais Cilvēka Dēls – atrodas kopā ar viņiem. Viņiem tiek piedots, viņi ir atpestīti; viņiem vairs nav jānes sava vaina (sal. ar Ps. 5:10), jo Dieva Jērs to ir nesis viņu vietā (sal. ar Jes. 53:12 un 2. Kor. 5:21).

Kad Dieva vārds ir ierakstīts sirdī, ir grūti klusēt. Dieva ļaudis sniedz pēdējo žēlastī-bas piedāvājumu “stiprā balsi” (Atkl. 14:7). “Bet priecāties būs visiem, kas cerē uz Tevi: arvienu viņi priecāsies, ka Tu viņus pasargi. Lai mūžīgi gaviļē un priecājas par Tevi, kas mīl Tavu Vārdu” (Ps. 5:12).

Iedomājieties, ka stāvat svētā un pilnīgā Dieva priekšā tiesā, kur viņa priekšā ir pilnībā atklāts katrs darbs, ko esat darījuši. Ko šī perspektīva stāsta par mūsu vajadzību pēc Kristus taisnības? _____

_____

_____

Māci grēciniekiem Savu ceļu

Pēc tam, kad Kungs bija parādījies Jesajam troņa zāles ainā Jes. 6:1–8, un pēc tam, kad Jesajam bija paziņots, ka viņa “noziegums ir deldēts” un viņa “grēki piedoti”, viņš atbildēja uz Dieva aicinājumu, sakot: “Šeit es esmu! Sūti mani” (Jes. 6:8) Tas ir, tiklīdz viņš uzzināja, ka viņš ir taisns Dieva priekšā, un, neskatoties uz to, ka viņš apzinājās savas nepilnības, viņš bija gatavs strādāt Kunga labā.

Vai ar mums nav tāpat? Kā mēs varam sludināt glābšanu citiem, ja mums pašiem nav tā? Mēs to varam iegūt, ticot Jēzum un tam, ko Viņš ir darījis mūsu labā.

Izlasi Ps. 51:7–15. Ko Dāvids sola darīt pēc tam, kad viņš būs apzēlots un šķīstīts no grēka? _____

Būt aicinātam Dieva klātbūtnē galu galā nozīmē tikt nosūtītam atpakaļ pasaulē. Savā gudrībā Dievs ir uzdevis atpestītajiem kalpot par Viņa galveno balsi kritušajai pasaulei. Kādā brīdī Viņa ļauzu ietekme uz zemes būs spēcīgi jūtama. Atkl. 18:1 stāsta, ka Viņa pēdējais lūgums kritušajai planētai apgaismos visu pasauli.

“Neviens vēl nav nonācis pie Kristus, ja viņa sirdī nav dzimusi vēlēšanās stāstīt citiem, kādu dārgu Draugu viņš ir atradis Jēzū; glābjošā un svētojošā patiesība nevar palikt ieslēgta viņa sirdī. Ja mēs esam ietērpti Kristus taisnībā un pildīti ar prieku, ko rada Viņa Gars mūsos, tad nespēsīm klusēt. Ja mēs esam baudījuši un redzējuši, cik Kungs ir labs, tad mums būs ko stāstīt. Līdzīgi Filipam, kad tas atrada Pestītāju, mēs aicināsim citus pie Viņa.” (Elena G. Vaita “Ceļš pie Kristus”, 78. lpp.)

Atkl. 14 trīs eņģeļu vēstis ir balstītas uz “mūžīgo evaņģēliju” (Atkl. 14:6). Tas ir, vēl pirms izskan vēstījums par Tā, “kas radījis debesis un zemi, jūru un ūdens avotus”, pielūgsmi (Atkl. 14:7), par Bābeles krišanu (Atkl. 14:8) vai par “zvēra un viņa tēla” pielūgsmi (Atkl. 14:9), – tiek pasludināts evaņģēlija, pestīšanas Jēzū, pamats. Un tas ir tāpēc, ka trīs eņģeļu brīdinājumi un vēstis neko nenozīmē bez cerības un apsoliņuma, kas tiem, kas sludina šos vēstījumus, ir Jēzū un tajā, ko Viņš ir darījis viņu labā. Ja neskaita “mūžīgo evaņģēliju”, mums patiesībā nav nekā vērtīga, ko teikt pasaulei.

Pakavējieties vairāk pie tā, ka pat pirms triju eņģeļu vēsts pasludināšanas mums tiek norādīts uz “mūžīgo evaņģēliju”. Ko tam vajadzētu mums stāstīt par to, cik šī patiesība ir būtiska visā, kam mēs ticam? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Dāvida psalmi aptver visas dzīves gājuma pakāpes, sākot ar dziļu vainas apziņu un sevī nosodīšanu, līdz visaugstākajai ticībai un pilnīgākajai savienībai ar Dievu. Viņa dzīves stāsts rāda, ka grēks var atnest tikai kaunu un sāpes, bet Dieva mīlestība spēj aizsniegt vislielākos dziļumus un ticībā pacelt grēkus nožēlojošo dvēseli, lai tā atkal kļūtu par Dieva bērnu. Starp visiem apgalvojumiem, kas ietverti Dieva Vārdā, šis dzīves stāsts sniedz vienu no visspēcīgākajām liecībām par uzticību, taisnību un Dieva žēlastības derību. (..)

“Es esmu slēdzis derību ar savu izraudzīto, esmu zvērējis savam kalpam Dāvidam (..). Un mana roka turēs viņu stipri, un mans elkonis viņu spēcīnās. (..) Mana uzticība un žēlastība būs ar viņu, un manā vārdā augstu pacelsies viņa rags. Viņa rokā Es nodošu jūru un viņa labajā rokā – upes. Viņš sauks Mani: ‘Tu esi mans Tēvs, mans Dievs un manas pestīšanas klints patvērums!’ Jā, Es viņu iecelšu par pirmdzimušo, par visaugstāko zemes ķēniņu starpā. Es saglabāšu pret viņu savu žēlastību mūžīgi, un mana derība ar viņu paliks pastāvīga.’” (Ps. 89:4–29) (Elena Vaita “Sentēvi un pravieši”, 754., 755. lpp.)

DISKUSIJAS JAUTĀJUMI:

1. Cilvēce ir piedzīvojusi nožēlojamu neveiksmi, pildot savu daļu Dieva derībā. Dāvids, “cilvēks pēc Dieva paša sirds”, neskatoties uz dažām lielām kļūdām, joprojām tika spēcīgi izmantots, lai paziņotu mums mūsu pestīšanas nosacījumus. Kādā ziņā Dāvids ir priekšvēstnesis Jēzum, kurš mūsu labā pilnībā ievēroja Dieva derību? Un kāpēc tas, ko Jēzus darīja mūsu labā, ir mūsu vienīgā cerība?

2. Kuri psalmu fragmenti jums ir bijuši īpaši noderīgi vai nozīmīgi, jo atspoguļo jūsu pašu pieredzēto?

3. Kāpēc psalmos tik bieži pieminēts templis? Ko mēs varam mācīties no Dāvida mīlestības uz svētnīcu? Kā tas var palīdzēt mums novērtēt to, kas mums ir Jēzū kā mūsu Debesu Augstajā Priesterī, “kas ir pie Dieva labās rokas un kas aizstāv arī mūs” (Rom. 8:34)? Kāpēc mums, pat kā atpestītiem cilvēkiem, ir vajadzīgs, lai Kristus aizlūgtu par mums Debesīs?

4. Pamatojoties uz iepriekš minēto Elenas Vaitas citātu, kāda ir bijusi jūsu pieredze saistībā ar to, kā Dievs ir pacēlis jūsu “nožēlojošo dvēseli, lai tā atkal kļūtu par Dieva bērnu” pēc grēka “kauna un sāpēm”?